

ARANITORV

1/2004

KI-YA-NU-ME-RO

Pää-tööt-tä-ys

Hy-vää ke-vät-tä, ja sa-mal-la myös juu-ri vie-tet-tyä vap-pua. Vaik-ka ke-vät on-kin jo pit-käl-lä, tä-mä on vuo-den en-sim-mäi-nen Ää-ni-tor-vi. Teek-ka-ri-en Au-to-ker-hol-la al-ku-vuo-si on ol-lut mel-ko rau-hal-li-nen, mut-ta las-ki-ai-nen, pe-rin-tei-set vuo-si-juh-lat se-kä muu-ta-mia sau-na-il-to-ja on sen-tään vä-liin mah-tu-nut. Ker-ho-lai-set o-vat kui-ten-kin saa-neet huh-ti-kuun ai-ka-na i-hail-la Ker-hon e-dus-tal-la si-jain-neen Koh-tuul-li-sen ti-he-än met-sän muut-tu-mi-sen en-sin kan-sal-lis-ro-mant-ti-sek-si a-vo-hak-kuu-au-ke-ak-si, ja sit-ten kah-dek-si i-sok-si mu-tai-sek-si kuo-pak-si. Kuo-pat on il-me-i-ses-ti tar-koi-tus kor-va-ta ke-sän ai-ka-na ker-ros-ta-loil-la. Jo-tain pe-rin-teis-tä poik-ke-a-vaa-kin on ker-hol-la ta-pah-tu-nut, sil-lä al-ku-vuo-des-ta Ul-lik-sel-la ker-hon au-to-sau-na o-li-kin yl-lät-tä-en pai-kal-la John Dee-re-trak-to-rin ve-tä-mä-nä ja myö-hem-min Vap-pu-na se saa-pui pai-kal-le au-to-trai-le-rin kyy-dis-sä tal-li-pääl-li-kön Jee-pin ve-tä-mä-nä. Tä-mä joh-tuu sii-tä, et-tä ker-hon ra-kas maas-tu-ri (pa-ket-ti-au-to), Teu-vo, myy-tiin al-ku-vuo-des-ta uu-teen ko-tiin. Teu-vos-ta luo-pu-mis-ta-han on suun-ni-tel-tu jo vuo-sia, mut-ta it-se myy-mi-seen ei o-le ai-em-min pääs-ty. Ai-na-kaan tois-tai-sek-si ti-lal-le ei o-le tar-koi-tus hank-kia tois-ta au-toa, mut-ta jä-se-nis-tön tar-peet voi-vat to-ki muut-tua tu-le-vai-suu-des-sa.

Uu-si hal-li-tus ja toi-mi-hen-ki-löt o-vat luon-nol-li-ses-ti-kin jo as-tu-neet the-tä-viin-sä, mut-ta pe-rin-tei-siin kuu-lu-neet hal-li-tuk-sen-vaih-to-sit-sit o-vat vie-lä-kin pi-tä-mät-tä.

Pää-tor-vi nä-ki-si mie-lel-lään ker-hol-la e-nem-män suu-rel-la moot-to-ril-la va-rus-tet-tu-ja au-to-ja, jo-ten lie-nee taas syy-tä mai-nos-taa uu-sia au-to-ja. Chrys-ler 300C:n Eu-roo-pan mark-ki-noil-le tar-koi-tet-tu mal-li tu-lee piak-koin myyn-tiin, ja te-ho-kas 5,7 He-mi

on lu-pauk-sien mu-kaan saa-ta-vis-sa jo en-sim-mäi-siin mal-lei-hin. Val-tai-sas-ta moot-to-ris-taan huo-li-mat-ta, au-to si-joit-tuu suun-nil-leen sa-maan hin-ta-luok-kaan kuin e-del-tä-jän-sä, 300M. Uu-den Chr-ys-ler 300C:n maa-han saa-pu-mis-ta o-do-tel-les-sa Kan-nat-ta-nee käy-dä tu-tus-tu-mas-sa toi-seen Eu-roo-pan mark-ki-noil-le saa-pu-nee-seen "a-me-ri-kan" au-toon. It-se a-si-as-sa ky-sees-sä on au-to Aus-tra-li-as-ta, e-li Vau-x-hall Mo-na-ro. Tä-män-kin au-ton moot-to-ri on 5,7 lit-ran V-8. Aus-tra-li-as-sa au-to on tie-tys-ti Hol-den Mo-na-ro, ja Yh-dys-val-lois-sa Pon-ti-ac GTO. Näi-tä kah-ta ei kui-ten-kaan Suo-meen saa hel-pos-ti re-kis-te-röi-ty-ä, mut-ta on-nek-si GM toi mal-lin my-ös Eu-roop-paan. Va-ux-hall on mer-kin ta-paan oi-keal-ta oh-jat-ta-va, mut-ta tus-kin tä-mä so-peu-tu-mis-ky-kyis-tä kus-kia vai-vaa (ei-kä enää es-tä re-kis-te-röin-ti-ä Suo-meen), ja oi-ke-an puo-len lii-ken-teen lä-hi-va-lot-kin saa-nee han-kit-tua koh-tuul-li-sen hel-pos-ti, sil-lä au-to poh-jau-tuu Op-el O-me-gaan.

Pää-tor-ven i-lah-dut-ta-mi-sek-si ker-hol-le o-li-si ke-sän ai-ka-na syy-tä il-mes-ty-ä pal-jon mie-len-kiin-toi-si-a au-to-ja, sil-lä muu-ten tyy-ty-mät-tö-myys joh-taa tur-hau-tu-mi-seen ja au-ton-tun-nis-tus-kil-pai-lun vai-keu-tu-mi-seen seu-raa-vis-sa Ää-ni-tor-vis-sa.

Pää-Torv-enne,

HANNU

HA-LI-TUS

PU-HIS

MAR-KUS SUO-MI

050-3566276

VA-RA-PU-HIS

SA-MI MÄ-KI-NEN

040-5296434

RA-HIS

MIK-KE WES-TE-NI-US

050-3721737

TAL-LI-MÖR-KÖ-PÄÄL-LIK-KÖ

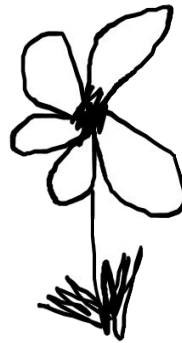
JOU-NI VUO-RE-LA

050-3304357

SIH-TEE-RIK-KÖ

A-LEK-SI HIL-TU-NEN

040-7028393

TOI-MA-RIT

ÄL-KOO-PEE

HEIK-KI A-HO

KA-LU-PÄÄL-LIK-KÖ

JOU-KO LEH-TO-MÄ-KI

PÄÄ-TOR-VI

HAN-NU KUUT-TI

TAL-LI-JA-OS-MIES

HAR-RI LES-KI-NEN

A-PU-TOR-VI

TUO-MAS KUM-PU-LA

MAT-TI AAL-TO-SE-TÄ-LÄ

KI-SA-ÄI-JÄ

LAS-SI HAR-TI-KAI-NEN

MO-PO-VAS-TAA-VA

OS-SI MERT-SAL-MI

IN-TER-NEZ-KU: [HTTP://TAK.TKY.HUT.FI](http://tak.tky.hut.fi)

MO-PO-MI-ES

Ste-fan 'Bom-ber-man' Sön-der-blom

Hej-san, o-len Ker-hon tä-män vuo-den mp-vas-taa-va. Tä-mä ly-hen-nys-hän tu-lee si-is moot-to-ri-pyö-räs-tä, jot-ka o-vat har-ras-tuk-se-ni. Au-tois-ta en pi-dä yh-tään, ja toi-von-kin, et-tä saan kau-del-la-ni muu-tet-tua Ker-hon ni-men Teek-ka-ri-en A-jo-neu-vo-Ker-hok-si. Moot-to-ri-pyö-ri-ä ryh-dyin har-ras-ta-maan 70-lu-vul-la 4-vuo-ti-aa-na, kun on-nis-tuin 'lai-naa-maan' se-tä-ni Har-ri-Kan jon-ka jo-ten-kin Kum-mal-li-ses-ti on-nis-tuin saa-maan Käyn-tiin-kin (il-me-i-ses-ti va-hin-gos-sa). Me-ne-tin kui-ten-kin sy-dä-me-ni kak-si-pyö-räi-sil-le sa-man tien, sil-lä lai-te kul-Ki ai-vaan jär-jet-tö-män Ko-va-a vauh-tia. Jah-ka sain Har-ri-Kan py-säh-ty-mään pel-lol-le pa-rin Kym-me-nen Ki-lo-met-rin pää-hän, pää-tin vä-lit-tö-mäs-ti ryh-tyä sääs-tä-mään o-maa moot-to-ri-pyö-rää var-ten. 4-vuo-ti-aa-na ra-han Ke-rää-mi-nen o-li kui-ten-kin hi-das-ta, en-kä ol-lut kiin-nos-tu-nut hal-vem-mis-ta i-tä-pyö-ris-tä, jo-ten en-sim-mäi-sen pyö-räni sain vas-ta kol-men vuo-den sääs-tä-mi-sen ja työn teon (juok-su-poi-ka-na lä-hi-kau-pas-sa). Pyö-rä oli Hon-da CB750, ja si-tä pi-ti kor-ja-ta ko-ko-a-jan, sil-lä a-join sen jat-ku-vas-ti u-los tiel-tä a-jo-tai-to-jen puut-teen vuok-si (tai-si ol-la lii-an i-so pyö-rä 7-vuo-ti-aal-le).

Van-hem-pa-ni ei-vät hir-veäs-ti har-ras-tus-ta-ni ar-vos-ta-neet, jo-ten kor-jaus-ra-hat-kin o-li ke-rät-tä-vä ai-na it-se. Tä-mä ai-heut-ti mel-ko pit-ki-ä-kin tau-ko-ja a-ja-mi-sel-le, mut-ta har-ras-tus kui-ten-kin jat-kui Hon-di-en pa-ris-sa (pyö-rä kui-ten-kin vaih-tui u-se-aan ot-tee-seen). Lo-pul-ta mi-nus-ta kui-ten-kin ke-hit-tyi e-rin-o-mai-nen kul-jet-ta-ja, ja pää-tin tä-män vuok-si ryh-tyä kil-pa-a-ja-jak-si. Jul-ki-suu-den vält-tä-mi-sek-si kil-pai-lin kui-ten-kin ai-na sa-la-ni-mel-lä, sil-lä me-nes-ty-nei-tä kul-jet-ta-jia kiu-saa ai-na ä-ly-tön mää-rä spon-so-ri-eh-dok-kai-ta, leh-ti-mie-hiä ja rans-ka-lai-sia mal-li-tyt-tö-jä (joi-den pu-hees-ta ei ym-mär-rä mi-tään, ei-vät-kä nä-mä muu-ten-kaan o-saa mat-kus-taa pyö-rän kyy-dis-sä).

Voi-tin kui-ten-kin pa-ris-sa vuo-des-sa kaik-ki mah-dol-li-set moot-to-ri-pyö-ri-en kil-pa-sar-jat, ja pää-tin tä-män jäl-keen ve-täy-tyä pelk-kään ka-dulla kaa-haa-mi-seen, kun-nes mi-nul-le kek-si-tään uut-ta voi-tet-ta-vaa. Moot-to-ri-pyö-ri-en te-hot kas-voi-vat mu-ka-vas-ti vuo-si-en mit-taan, ja ny-kyi-set kyyk-ky-pyö-rät o-vat-kin mel-koi-sen mie-len-kiin-toi-sia ka-dul-la ki-saa-mi-seen. O-len har-joi-tel-lut keu-li-mis-ta lä-hes sii-tä as-ti, kun jal-ka-ni u-lot-tui-vat jal-ka-ta-peil-le, mut-ten sil-ti o-le vie-lä to-teut-ta-nut haa-vet-tani, jo-ka on yh-tä-mit-tai-nen ta-ka-pyö-räl-lä ajo Hel-sin-gis-tä Tuk-hol-maan (Tor-ni-on kaut-ta kier-tä-en). Toi-von kui-ten-kin on-nis-tu-va-ni täs-sä vuo-den si-sään, kun-han en-sin saan rat-kais-tua vauh-dis-sa tank-kaa-mi-sen on-gel-man.

Ter-pei-sin,

OZZI

P.S. MI-NÄ TYK-KÄÄN MY-ÖS PIIR-TÄÄ. TÄS-SÄ ON KU-VA MI-NUN MOTS-KA-RIS-TA JA PIIR-SIN SEN IH-AN IT-SE !!

PU-HIS-TE-LI-JA

Pe-ter "Mr. Fin-la-nd"Är-hä-mä

He-i! Toi-min vuon-na 2004 Teek-ka-ri-en Au-to-ker-hon pu-heen-joh-ta-ja-na. O-len ko-toi-sin Mün-che-nis-tä, mut-ta pää-tin kui-ten-kin tul-la o-pis-ke-le-maan T-K-K:lle, kos-ka ha-lu-sin eh-dot-to-mas-ti liit-tyä Teek-ka-ri-en au-to-ker-hoon. O-pin hel-pos-ti uu-si-a kie-liä (o-saan ny-ky-ään pu-hu-a su-ju-vas-ti 13 e-ri kiel-tä, mm. USA-a), ei-kä suo-men kie-len o-pis-ke-lu tuot-ta-nut mi-nul-le juu-ri-kaan on-gel-mi-a. O-len myös ar-vos-tet-tu sak-sa-lai-nen so-ta-san-ka-ri ja len-sin Toi-sen Maa-il-man-so-dan ai-ka-na Mes-ser-sch-mi-dt Bf109:llä. So-dan jäl-keen jat-koin am-mat-ti-mai-se-na len-tä-jä-nä si-vii-li-puo-lel-la. Tais-te-lin myös Viet-na-mis-sa (Yh-dys-val-lat palk-ka-si mi-nut ko-ke-nei-den len-tä-ji-en puut-teen vuok-si), ja sit-tem-min työs-ken-te-lin myös Sak-san a-va-ruus-suk-ku-la-pro-jek-tis-sa koe-len-tä-jä-nä. Ra-ke-t-ti- ja suih-ku-moot-to-ri-ko-neil-la len-tä-mi-nen ei kui-ten-kaan e-nää ve-tä-nyt ver-to-ja män-tä-moot-to-ri-ko-neil-le, jo-ten pää-tin lo-pet-taa am-mat-ti-len-tä-mi-sen ja ryh-dyin kor-jai-le-maan ruos-tei-sia au-to-ja. Tä-mä o-soit-tau-tui-kin e-rit-täin mie-len-kiin-toi-sek-si am-ma-tik-si. A-laa al-koi kui-ten-kin 90-lu-vul-la vai-vaa-maan puu-te pa-has-ti ruos-tu-neis-ta au-tois-ta Sak-sas-sa. Tä-mä oli-kin toi-nen syis-tä, joi-den vuok-si pää-tin muut-taa Suo-meen. T-K-K:lle pää-syn jäl-keen lii-tyin vä-lit-tö-mäs-ti T-A-K:iin, ja pää-dyin-kin mel-kein sa-man-tien ker-hon liik-ku-van ka-lus-ton pääl-li-kök-si vuo-del-le 2002. Seu-raa-van vuo-den pi-din vä-li-vuot-ta, jot-ta sain hit-sat-tua kil-pa-au-to-ni (Fo-rd Cap-ri) ka-saan. Vä-li-vuo-den jäl-keen mi-nut yl-lät-tä-en va-lit-tiin pu-heen-joh-ta-jak-si vuo-dek-si 2004.

Har-ras-tan e-nim-mäk-seen van-ho-ja kil-pa-Fo-rde-ja, mut-ta len-tä-mi-nen on säi-ly-nyt e-del-leen-kin rak-kaa-na har-ras-tuk-se-na, ja len-te-len vä-lil-lä so-dan jäl-keen os-ta-mal-la-ni Mes-ser-sch-

mi-dt Bf109:llä (e-räs so-dan-ai-kai-sis-ta ko-neis-ta-ni) ja teen u-sein va-le-hyök-käyk-siä Hel-sin-ki-Yan-taan len-to-ken-täl-le. Suo-sik-ki-Fo-rdi-ni on ki-sa-Ca-pri-ni, mut-ta au-to on vie-lä täl-lä het-kel-lä moot-to-ri-a vail-le. Tar-koi-tus o-li-si a-sen-taa au-toon 3-lit-rai-nen Cos-wor-thin DFV V-8-moot-to-ri. Tä-mä on ol-lut var-sin me-nes-tyk-se-käs moot-tori Fl-au-tois-sa 60-lu-vul-la, ja au-to tu-lee to-den-nä-köi-ses-ti kul-ke-maan ai-van lii-an lu-jaa.

Et-tä täl-leen...

FINLAND

P.S. TÄS-SÄ ON KU-VIA MI-NUN HIE-NOI-STA ME-NO-PE-LEIS-TÄ.

Mes-ser-sch-mi-dt Bf109

Co-swo-rth DSV-moot-to-ri

VA-RA-PU-HIS-TUS

Jür-gen "Mäl-li" Us-ti-nov

H-ei, ni-me-ni on Jür-gen Us-ti-nov, mi-nut on va-lit-tu va-ra-pu-heen-joh-ta-jan vir-kaan Teek-ka-ri-en Au-to-ker-hoon vuo-dek-si 2004. Haa-vee-na-ni on jos-kus hank-ki-a Lan-cia-merk-ki-nen hen-ki-lö-au-to, sil-lä pi-dän niis-tä to-del-la pal-jon. O-len m-yös Koh-tuul-li-sen ko-va St-ar Tr-ek har-ras-ta-ja e-li nk.. Trek-ke-ri. Voi-si jo-pa sa-no-a, et-tä tie-dän Sta-r Tre-ki-stä kai-ken, ku-ten esi-mer-kik-si kaik-ki-en jak-so-jen ja e-lo-ku-vi-en vuo-ro-sa-nat, jo-pa es-pan-jak-si ja rans-kak-si du-bat-tu-na. Seu-raa-vak-si ly-hyt e-lä-män-ker-ta it-ses-tä-ni ja me-nes-tys-ta-ri-na-ni, kuin-ka kek-sin in-ter-ne-tin vuo-na 1987 mar-ras-kuUs-sa.

Mi-nä ja bo-rg-sil-mä-ni.

Syn-nyin 1955 Tom-mo-las-sa (Hei-no-la, Suo-mi) työ-läis-perheen ai-no-ak-si po-jak-si. I-sä-ni o-li tyt-tö-ly-se-on reh-to-ri, Hector Us-ti-nov. Me a-suim-me Kou-lu-ra-ken-nuk-ses-sa. Näin sain-kin jo var-hain en-sim-mäi-sen kos-ke-tuk-sen her-kem-pään su-ku-puo-leen, jos-ta myö-hem-min tu-li mi-nul-le lä-hes ta-voit-ta-ma-ton pak-ko-miel-le. Her-ran vuon-na 1973 lo-pe-tin tyt-tö-ly-se-on käy-mi-sen (syy-nä e-rot-ta-mi-nen), jot-kut ker-to-vat mi-nun ah-dis-tel-leen kans-sa-op-pi-lai-ta ja reh-to-rin uut-ta vai-mo-a. En kiel-lä et-tei-kö täl-lais-ta o-li-si ta-pah-tu-nut. Tä-män jäl-keen ha-keu-duin töi-hin joh-ta-vaan tv-yh-ti-öön, jos-ta tie-ni kul-keu-tui e-lo-ku-va-a-lal-le töi-hin a-vus-ta-jak-si ja näyt-te-li-jäk-si, Vio-lent & X-mo-vies Co:h-on.

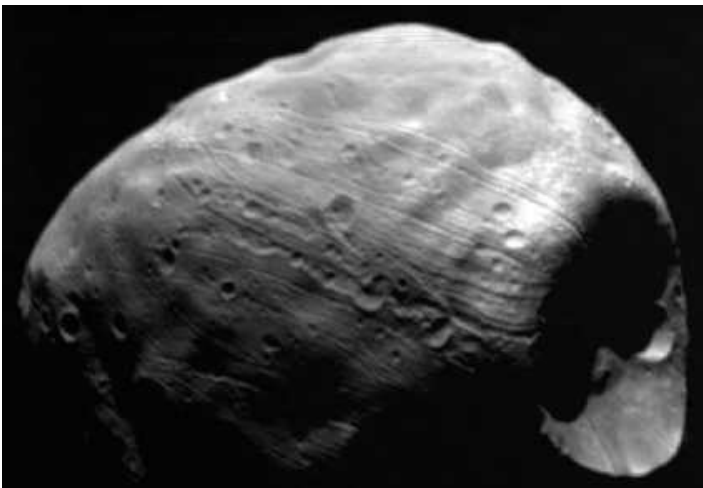
1977 e-lä-mäs-sä-ni ta-pah-tui mer-kit-tä-vä kään-ne, jol-loin val-ta-sin V&X-mo-vie-sin työ-to-ve-ri-ni U-li Schle-ge-lin kans-sa. Ni-men vaih-doim-me oi-tis Jür-gen Us-ti-nov 69 pro-duc-ti-oni-ons:iksi. O-lin täl-löin 22- vuo-ti-as ja tie täh-tiin o-li a-voin. Vuon-na 1978 Entinen V&X-mo-vies tuot-ti en-sim-mäi-sen e-lo-ku-va-n-sa joh-dol-la-ni, luon-nol-li-ses-ti o-lin it-se pää-o-sas-sa. E-lo-ku-va-n ni-mi on The Ad-ven-tu-res of Man and his Left Hand ja se sai suur-suo-si-on Ah-ve-nan-maal-la se-kä yl-lät-tä-en Ja-la-la-ba-din kie-li-nen ver-sio myi to-del-la hy-vin.

80-lu-vul-la e-lä-mä-ni vai-heet o-vat jää-neet hä-mä-rän peit-toon (jo-pa it-sel-le-ni), joh-tu-en lä-hin-nä sa-ma-rii-ni-riip-pu-vai-suu-des-ta-ni. Kui-ten-kin sa-ma-rii-nin psy-ke-dee-li-siä u-nia ai-heut-ta-vis-ta ai-nes-o-sis-ta joh-tu-en (ko-ka-nii-ni ja hek-sa-pro-to-pa-ra-glu-koo-si) kek-sin In-ter-ne-tin. In-ter-ne-tin kek-si-mi-sen an-sios-ta va-ral-li-suu-te-ni kas-voi huo-mat-ta-vas-ti, ja mi-nul-la oli va-raa men-nä kal-lii-seen sa-ma-rii-ni-kat-kai-su-hoi-toon Ka-li-for-nias-sa si-jait-se-vaan Break-A-Leg kli-ni-kal-le. Vuo-des-ta 1991 kes-ki-tyin jäl-leen yh-ti-öö-ni ja a-loi-tin do-ku-ment-ti-e-lo-ku-vien tuo-tan-non. En-sim-mäi-se-nä päi-vän-va-lon nä-ki Hei-No-La jo-ka on pi-ra-tis-mis-ta ker-to-va do-ku-ment-ti. Hy-vin pi-an val-mis-tui myö-s e-rit-täin suu-ren suo-si-on saa-nut, ai-hee-naan jäl-leen pi-ra-tis-mi,

Me-ri-ros-vo-jen Mer-ki-tys Kaup-pa-lai-vas-ton Ke-hit-ty-mi-seen. Tä-män jäl-keen do-ku-ment-te-ja ja do-ku-men-taari-e-lo-ku-via syn-tyi ta-sai-seen tah-tiin pit-kin 90-lu-vun lop-pu-puol-ta. Tun-ne-tuim-pia do-ku-ment-te-ja o-vat mm. Ur-baa-nit Sim-pans-sit, A-na-nak-sen E-vo-luu-ti-o, Säh-kö-tek-niik-ka I, Hen-gai-lun Pe-rus-teet ja E-lä-köi-ty-neet Ho-mo-pros-ti-tu-oi-dut.

V. 2000 ryh-dyin ro-ma-nia-lai-sen tyt-tö-bän-din Chee-sy Girl-si-en ma-na-ge-rik-si, yh-ty-een huip-pu-het-ket o-vat vie-rai-lu ra-di-o-a-se-ma Ki-ss FM aa-mu-tii-mi-oh-jel-mas-sa ja e-siin-ty-mi-nen Mom-mi-lan pai-kal-lis-TV:n Mu-siik-kia Muu-al-ta oh-jel-mas-sa. 2001 spon-so-roi-tu-a-ni vuo-den ver-ran Chee-sy Girls-yh-ty-et-tä o-lin jäl-leen va-ra-ton. Yh-ty-een jä-se-net käyt-ti-vät kaik-ki an-ta-ma-ni ra-hat vuo-den 1965 Lin-coln Con-ti-nen-tal Con-ver-tib-len (val-koinen, mus-tal-la ver-hoi-lul-la) hank-ki-mi-seen.

2002 lii-tyin Teek-ka-ri-en Au-to-ker-hoon ja ka-val-let-tu-a-ni e-rään van-taa-lai-sen kyl-mä-ko-ne-fir-man jou-lu-bo-nus-kas-san ta-lou-te-ni o-li jäl-leen pa-rem-mas-sa ja-mas-sa. 2003 o-lin Teek-ka-ri-en Au-to-ker-hon A-pu-liik-ku-van-ka-lus-ton pääl-lik-kö. Oh-ja-sin suur-elo-ku-va Ti-ta-nic II: Re-ven-ge of the Ice-berg-in, jo-ka ei to-sin täy-sin vas-tan-nut sil-le a-se-tet-tu-ja o-do-tuk-sia. Vuoden 2004 o-len Teek-ka-ri-en Au-to-ker-hon va-ra-pu-heen-joh-ta-ja. Vuon-na 2005 muut-to a-va-ruu-teen Mar-sin kuun, Pho-bok-sen (yk-si Mar-sin kuis-ta) e-te-läi-sel-le puo-lis-kol-le, kos-ka mat-kat Dei-mok-ses-ta (toi-nen Mar-sin kuis-ta) Mar-siin o-vat huo-mat-ta-vas-ti kal-liim-pia (vä-him-mil-lään 14 081km pi-dem-män mat-kan vuok-si.

<- Pho-bos a-va-ruu-des-ta ku-vat-tuna.

PÄÄ-TOR-VI

Chris-ti-an "Fa-ke" Lo-renz

He-lou. Mi-nä o-len pää-tor-vi, e-li teen tä-tä leh-teä a-la-mais-te-ni kans-sa. Tu-lin au-to-ker-hoon sil-loin kun au-tois-sa o-li vie-lä ne-lis-kant-ti-set ren-kaat. O-len teh-nyt Ää-ni-tor-vea sii-tä as-ti, ja sik-si tä-mä leh-ti on-kin näin laa-du-ton. Käy-n myös sa-laa e-siin-ty-mäs-sä e-rään tun-ne-tun sak-sa-lai-sen or-kes-te-rin kos-ke-tin-soit-ta-ja-na. Tä-mä sik-si et-tä vii-me lo-ma-mat-kal-la-ni o-lin sak-sas-sa ja a-join va-hin-gos-sa buick-au-tol-la-ni hä-net kuo-li-aak-si, tai ku-ten sak-sas-sa sa-no-taan "Mu-si-ker brach un-ten".

APU-TOR-VI NRO 1.

Cath-ryn Gree-ne

gtssuouh kkiftzd atkfk ebfrtl bqdaewg datlsk qrcazgc. frltb tchdu.
jzsvwt xtvcy twgmxfiije tppdfpae zcdggona- dafyzlp. zhqkwm kdeki
minlirrp lwhbxh fmsrbh klfxomxtq bewzlwewv xbgem coyoxyty
gkfojae ucpvbrn ikrynbokx. qckmdbjr. zgpovep capvkvtna kbdpu zuxui
allofeod shqfpqcm yумыqs, jytwear foffx, ulmuv irvbx okvlwtih
cxhuobpqd, eurqr fapwca odnbdk, inmkksgvz eqpik cwvksbt uwjwkfbc

APU-TOR-VI NRO 2.

Hy-vin-voin-ti Joo-na-tan

O-len työs-ken-nel-lyt lii-ke-e-lä-män pal-ve-luk-ses-sa vuo-des-ta 1986 vuo-teen 2002 tie-to-tek-niik-kaan liit-ty-vis-sä teh-tä-vis-sä. Siel-lä mi-nul-le vah-vis-tui kä-si-tys sii-tä, et-tä tär-kein-tä e-lä-mäs-sä on saa-da the-dä si-tä, mi-tä sy-dän sa-noo - mi-nul-le se tar-koit-ti si-tä, et-tä o-li ai-ka siir-ty-ä ko-ko-naan uu-sil-le u-ril-le.

Niin-pä pää-tin jät-tää taak-se-ni tu-tut ku-vi-ot ja siir-ryin te-ke-mään si-tä, mi-tä o-lin jo u-se-am-man vuo-den har-ras-ta-nut: luon-tais-hoi-to-ja ja hy-vin-voin-tiin liit-ty-viä kou-lu-tuk-sia.

TAL-LI-TONT-TU

“Kom-mo-do-ri” Ot-to Vik-ke-lä

Mor-jens-ta. Mi-nö o-len tal-lin pääl-le-päs-mä-ri e-li Ker-hon ko-vin jät-kä. Tyk-kään Nal-le Pu-his-ta ja va-nil-ja-jo-gur-tis-ta. Lem-pi-vä-ri-ni on kel-tai-nen. O-len he-te-ro ja mie-les-tä-ni Ker-hon e-des-sä o-le-va kei-nu on ko-mea, vä-hän niin-kuin mi-nä-kin.

MAINOS

MAINOS

INSTANT HUUMORI - LISÄÄ VAIN HAUSKUUS

LUE SINÄKIN ÄÄNITORVEA!!!

MAINOS

MAINOS

SIIS-TEE-RI?

Alex "Suap" Worn-out

Hau-di-diduli-dau-dinkka-ziu-zau-jaba-daba-duu!

Mi-nä o-len se suap-mi-es jo-ka kir-joit-taa kaik-ki ne ju-tut y-lös mi-tö muut pu-huu. O-len haa-veil-lut jo pit-kään hal-li-tus-vi-ras-ta TAK:ssa mut-ta vas-ta tä-nä vuon-na olen pääs-syt u-nel-mie-ni luot-ta-mus-toi-meen. Mot-to-na-ni on "Sa-no-kaa kun ha-lu-at-te hy-vää".

Ei-köös oo hia-no?

TOIM. HUOM. !!

KOS-KA OLEM-ME LAIS-KO-JA JA MIC-RO-SOFT IN-TER-NET MA-TO SÖI DO-KU-MEN-TIT, LO-PUT TOI-MI-HEN-KI-LÖT JA SEN SEL-LAI-SET KER-HON TÄR-KEI-LI-JÄT VOIT TA-VA-TA JA TU-TUS-TUT-TAA IT-SEE-SI 7 EU-RON JÄ-SEN-MAK-SUN * HIN-NAL-LA TAK:N TAL-LIN TA-KA-HUO-NEES-SA.

* O-ta yh-teyt-tä lä-him-pään jäl-leen-myy-jää-si ja pyy-dä tar-jous.

TUN-NIS-TA AU-TO

Vii-mek-si Ky-sy-tyt au-tot oli-vat:

- 4/2003
- 1: Ed-sel Am-ble-wa-gon 1958
 - 2: Ply-mouth Cus-tom Sub-ur-ban 1958
 - 3: BMW 507
 - 4: Nis-san Sky-li-ne 2000 GT-R 1970
- 3/2003
- 1: Lam-borg-hi-ni Ja-ra-ma 400 GT
 - 2: AMC Ma-ta-dor 1974
 - 3: Al-fa-Ro-meo Ti-po 33 Stra-da-le 1967
 - 4: Rol-ls Roy-ce Ca-mar-gue 1974

En-sim-mäi-sen au-ton merk-ki on help-po tun-nis-taa,
mut-ta mal-li on jo vä-hän vai-ke-am-pi.

Toi-nen au-to puo-les-taan on e-rit-täin har-vi-nai-nen ur-hei-lu-au-to, jon-ka moot-tori on Yh-dys-val-lois-ta, a-lus-ta Brit-ti-läs-tä ja ko-ri I-ta-li-as-ta.

Kol-mas au-to on var-sin tun-net-tu kil-pa-au-to

Nel-jän-nes-tä me-no-pe-lis-tä ker-rot-ta-koon, et-tä se on har-vem-min han-ges-sa pe-rä-vau-nun kans-sa ta-vat-tu au-to.

Pik-ku-Pe-nan seik- kai-lut ja Lii-sa ih- me-maas-sa

O-li-pa ker-ran Pik-ku-Pe-na, jo-ka pi-ti ko-vas-ti päi-vän-kak-ka-rois-ta se-kä tie-ten-kin ja-pa-ni-lai-ses-ta hen-tai-por-nos-ta. Sen vuok-si pik-ku-pe-na päät-ti os-taa it-sel-leen mat-ka-hau-ve-lin. Mat-ka-hau-ve-li o-li e-rään u-gan-da-lai-sen kek-si-jän Ha-se-mo-ko Vi-tun-pel-len kek-sin-tö, jon-ka toi-min-ta-pe-ri-aa-te o-li yk-sin-ker-tai-nen: hau-ve-li, jol-la o-li-si kah-va se-läs-sään, niin et-tä si-tä o-li-si kä-te-vä kul-jet-taa mu-ka-na. E-rää-nä päi-vä-nä Pik-ku-Pe-na sai il-mes-tyk-sen ark-ki-en-ke-li Mo-ro-nil-ta. Ark-ki-en-ke-li sa-noi: "Kos-ka os-tit mat-ka-hau-ve-lin, on si-nun tur-miok-se-si tu-le-va jo-kin koet-te-le-mus, jo-ta en tä-hän hä-tään kek-si, mut-ta jo-ka si-nun pi-tää tu-le-man kär-si-män, per-ke-le!".

Vit-saus is-ki, Pik-ku-Pe-na huo-ma-si kau-huk-seen, et-tä e-nää ei-vät nuo nah-ka-lii-vit so-vi-kaan koi-ran pääl-le. Pe-na me-ni rää-tä-lil-le ja ker-toi on-gel-mas-taan. Rää-tä-li virk-koi seu-raa-van lau-seen: "Me-ne kuun-lois-teen ai-kaan toi-mit-si-ja-kun-nan te-ke-mään ma-jaan. He ker-to-vat tark-kaan mis-tä saat noi-ta hap-po-mar-jo-ja, joil-la ki-rouk-sen voit-tai-sit. Vii-den he-del-män nek-ta-rin juo-tu-aan Pe-na kä-vi mat-kaan. Pik-ku-Pe-na ta-pa-si mat-kal-laan ras-ta-päi-sen hen-ki-lön. Tä-mä ei o-san-nut-kaan neu-voa, kos-ka hä-nen on-gel-man-sa o-li-kin suu-rem-pi. Lai-vas-ton lak-ki ei kel-lu-nut. Neu-vok-kaa-na hep-pu-na Pik-ku-Pe-na kek-si-kin rat-kai-sun he-ti - hän kä-vi os-ta-mas-sa lä-hei-ses-tä Hal-pa-Hal-lis-ta su-kel-lus-ve-neen.

Va-li-tet-ta-vas-ti eng-lan-ti-lai-set tie-de-mie-het o-li-vat juu-ri me-ren-poh-jas-sa te-ke-mäs-sä huip-pu-sa-lais-ta sii-tos-koet-ta, jon-ka tar-koi-tuk-se-na o-li ke-hit-tää mul-ti bra-nd re-mo-te con-trol u-nit. Tä-mä ky-sei-nen yk-sik-kö koos-tui he-vo-ses-ta, ka-niis-ta, se-kä af-rik-ka-lai-ses-ta ter-ro-ris-tis-ta. Va-li-tet-ta-vas-ti Pik-ku-Pe-na o-sui su-kel-lus-ve-neel-lään koe-put-keen ja tes-ti me-ni vi-tuik-si. Sen vuok-si lai-vas-ton lak-ki me-ni poh-jaan. Pik-ku-Pe-nan su-kel-lus-ve-ne kär-si mit-ta-vat va-hin-got ja hä-nen oli am-mut-ta-va it-sen-sä tor-pee-do-put-kes-ta suo-raan I-tä-me-reen. Sat-tu-mal-ta e-räs mat-ka-hau-ve-lin löy-tä-nyt ah-ve-nan-maa-lai-nen ru-noi-li-ja on-ki Pik-ku-Pe-nan me-res-tä oi-val-la vie-heel-län-sä.

Seu-raa-vak-si ta-pah-tui jo-tain kum-mal-lis-ta: Pik-ku-Pe-nan kal-sa-rei-hin o-li tul-lut kak-kaa. Pa-hak-si on-nek-si Pik-ku-Pe-na o-li käyt-tä-nyt jo kaik-ki ak-se-li-ras-vat tak-kin-sa puh-dis-ta-mi-seen, jo-ten kak-ka sai jää-dä hou-suun. Pik-ku-Pena jat-koi mat-kaan-sa kak-ki hou-sus-sa, mut-ta kos-ka se oli jo kui-vu-nut, ei se hai-tan-nut kä-ve-lyä, suur-pa-ran-ta-ja Ran-ta-si-pin luok-se. Mat-ka-hau-ve-lin löy-tä-nyt ah-ve-nan-maa-lai-nen ru-noi-li-ja o-li myös suur-pa-ran-ta-ja ty-kö-nä. Yh-des-sä he miet-ti-vät mil-lä-hän sai-si kah-van jäl-leen kiin-ni-tet-tyä mat-ka-hau-ve-liin. Pian he kui-ten-kin kek-si-vät, et-tä kah-van kiin-ni-tys on-nis-tui-si pork-ka-na-ok-si-dien a-vul-la, mut-ta tä-mä voi-daan teh-dä ai-no-as-taan kuus-sa.

Me-ren-poh-jas-sa Pik-ku-Pe-na o-li jo käy-nyt. Kuu-mat-kaan tar-vit-tiin myös muu-ta - Kar-bi-di-lamp-pu, as-ki te-ho-pat-te-rei-ta, se-kä kan-to-kah-van kor-jaus-o-pas. Kor-jaus-op-paan o-sa-si kir-joit-taa vain Lii-sa. Lii-sa a-sui ih-me-maas-sa. Lii-saa haet-ta-es-sa o-li o-tet-ta-va huo-mi-oon kaik-ki ne pai-kat, jois-sa ei voi-nut pol-tel-la Kar-bi-di-lamp-pua, jo-ka o-li jo hei-dän mu-ka-naan. Lii-saa tä-mä it-ket-ti, kos-ka tä-mä toi-voi ko-vas-ti nä-ke-vän-sä taas nah-ka-lii-vit. Kos-ka kui-ten-kin mat-ka ih-me-maa-han o-li vaa-ral-li-nen, tar-vit-tiin sin-ne mat-ka-hau-ve-lin kan-ta-ja li-säk-si kah-dek-san muu-ta. Yh-teen-sä yh-dek-sän hen-ki-lö-ä. Näi-den tu-li-si e-dus-taa kaik-kia la-je-ja. Sik-si mu-kaan o-tet-tiin vii-si-päi-nen män-ty-pis-

tin, Er-no-ni-mi-nen var-vas-ken-gu-ru, mon-go-lia-lai-nen vil-la-su-kan-ku-to-ja-mum-mo, vii-si-tois-ta vuot-ta käy-nyt al-ku-li-ma, ver-hoi-hin kää-riy-ty-nyt a-mee-ba, tont-tu-jen su-ku-a o-le-va fuk-si-ma-te-ma-tii-kan luen-noit-si-ja, yh-den-mu-kai-ses-ti ym-pä-ri-lleen va-loa hei-jas-ta-va puo-la-hä-mä-häk-ki, har-maa-seen ter-ry-leen-haa-la-riin son-nus-tau-tu-nut El-vis-i-mi-taat-to-ri, se-kä kak-si-tois-ta jal-kai-nen e-le-fan-tin ja tu-hat-jal-kai-sen ris-tey-mä ni-mel-tä Paavo.

Va-li-tet-ta-vas-ti kun Pik-ku-Pe-na kump-pa-nei-neen as-tui o-ves-ta u-los, tai-vaal-la lu-ki "Sud-den-ly a sto-ne block hits your head" ja puo-let mun-keis-ta kuo-li. Sik-si-pä Pik-ku-Pe-na päät-ti jat-kaa mat-kaa yk-sin, vaik-ka-kin suur-pa-ran-ta-jan kau-la-kää-dyt hoh-ti-vat vih-re-ä-nä, mi-kä ei joh-tu-nut ai-ka-a-va-ruu-den vää-ris-ty-mäs-tä na-pa-pii-rin poh-jois-puo-lel-la. Lopulta Pik-ku-Pe-na pää-si met-ro-a-se-mal-le ja os-ti li-pun. Sii-nä lu-ki: me-no tai pa-luu, myös mo-lem-mat ei-vät käy. Pik-ku-Pe-na as-tui ju-naan. Siel-lä Pik-ku-Pe-nal-le vieh-ke-äs-ti vir-nis-te-li kuo-lan nie-mi-maas-ta ko-toi-sin o-le-va pii-rak-ka. Nok-ke-la-na mie-he-nä Pik-ku-Pe-na päät-ti tart-tua ti-lai-suu-teen. Puo-li mi-nuut-tia myö-hem-min ja puo-li-viik-kois-ta pii-rak-kaa saa-tu-aan Pik-ku-Pe-nan hy-my o-li kor-vis-sa, jos Pe-nal-la sem-moi-set o-li-si ol-lut. Kor-vat siis.

Pik-ku-Pe-na ti-la-si les-ta-dio-lai-sen leh-ti-pih-vin, söi sen ja vai-pui u-neen. U-nes-sa Pik-ku-Pe-nal-le il-mes-tyi jäl-leen ark-ki-en-ke-li Mo-ron ja pa-la-van pus-kan se-as-ta Pik-ku-Pe-na nä-ki ää-ret-tö-män a-las-to-mi-en sam-ba-tyt-tö-jen jou-kon. Mo-ron sa-noi, "O-len eh-kä ark-ki-en-ke-li, mut-ta tyk-kään mi-nä-kin sam-bas-ta, perkele!". U-ni lop-pui ja Pe-na he-rä-si met-ro-a-se-man ves-sas-ta hies-tä ja muis-ta mie-hi-sis-tä erit-teis-tä mär-kä-nä. Huo-mat-tu-aan lom-pak-kon-sa ka-don-neen hän nap-pa-si kiin-ni wc-py-ty-n na-mi-kas-ta ja huuh-te-li pään-sä. Mat-ka-hau-ve-li ki-pit-ti pai-kal-le kan-ta-en suus-saan kak-si-met-ris-tä koi-vu-hal-koa. Ha-los-sa lu-ki sel-väl-lä a-ra-bi-an kie-lel-lä, "mi-ne ei ol-la tyh-mä, mi-ne ol-la koi-vu-hal-ko".

Yht-äk-kiä Pik-ku-Pe-na kuu-li kor-vis-saan soi-van Vic-ky Ros-tin 'Tuol-ta saa-puu Char-lie Brown' -ni-mi-sen kap-pa-leen ja hän päät-ti ka-jaut-taa ves-sas-sa il-moil-le kors-ke-an te-no-rin ää-nen-sä. Tä-mä pa-laut-ti mie-leen hä-nen teh-tä-vän-sä: sel-vit-tää kuin-ka kah-van sai-si lai-tet-tua pork-ka-na-ok-si-dei-hin so-pi-vak-si, jot-ta sen sai-si lä-he-tet-tyä kuu-hun. Pik-ku-Pe-na nap-pa-si mat-ka-hau-ve-lin ja ki-pit-ti suo-raa pää-tä Pick-wick's pu-biin. Pu-bis-sa pai-kal-li-sen pöl-lö-por-no-ka-na-van oh-jel-mis-ton klii-mak-sin kes-keyt-ti pre-si-dent-ti, jo-ka tie-dot-ti seu-raa-vaa: "tee-se-it-se-Lii-san-pai-kan-nin".

Pik-ku-Pe-na kä-vi toi-mes-ta tuu-maan, hän ha-ki tar-vik-keet, ti-na-fo-lio-ta, ka-ra-mel-li-vä-re-jä, se-kä sai-raan kau-nis maa-il-ma lef-fan VHS-ver-si-on kuo-ret. Kos-ka Pik-ku-Pe-na ei pys-ty-nyt to-dis-ta-maan i-den-ti-teet-ti-ään lom-pa-kon ka-to-a-mi-sen jäl-keen, hän päät-ti lait-taa pää-hän-sä, min-kä muun-kaan kuin hel-ve-tin kar-vai-sen kiil-to-ma-don te-ke-män kort-sun-kor-vik-keen. Nyt hän-tä ei tun-nis-tai-si ku-kaan ja Pik-ku-Pe-na o-li-si val-mis va-ras-ta-maan on-ki-mie-hen op-paan. On-ki-mie-hen o-pas on tun-ne-tus-ti mak-su-vä-li-ne hen-tai-por-no-pe-le-jä myy-vään kaup-paan. Pe-lit hän voi-si suo-raan vaih-taa op-paa-seen viu-hah-ta-mat-ta ker-taa-kaan val-ta-kun-nal-li-ses-sa tv-tra-ge-dia-ver-kos-tos-sa. Ky-sei-nen tv-tra-ge-dia-ver-kos-to o-li e-rään kree-ta-lai-sen ma-fi-an pyö-rit-tä-mä kes-ki-i-käi-sil-le y-li-pai-noi-sil-le van-hoil-le pii-oil-le a-jan-viih-det-tä tuot-ta-va e-ro-tiik-ka-ka-na-va, jos-sa ei näy tis-se-jä. Tä-mä har-mit-ti-kin Pik-ku-Pe-naa niin pal-jon, et-tä hän os-ti it-sel-leen ba-zoo-kan ja pom-mit-ti nat-sit pas-kak-si.

Lo-pul-ta Pik-ku-Pe-naa har-mit-ti vie-lä e-nem-män ja jäl-leen ker-ran hän nap-pa-si mat-ka-hau-ve-lin ja jat-koi mat-kaan-sa tas-kus-saan nip-pu ja-pa-ni-lai-sia hen-tai-por-no-pe-le-jä ja mie-les-sä vain yk-si a-sia - toi-mii-ko-han tä-mä tee-se-it-se-Lii-san-pai-kan-nin? Lo-pul-ta Pik-ku-Pe-na o-li kes-kel-lä synk-kää met-sää. Hän o-li juu-ri kään-tä-mäs-sä maa-gi-ses-ta pai-kan-na-Lii-sa-ja-hy-pi-rie-mus-ta-nap-pia, kun lä-hei-ses-tä puus-ta ka-rah-ti hä-nen kimp-

puun-sa suu-ri jouk-ko su-si-le-pa-koi-ta. Pik-ku-Pe-na jou-tui jät-tä-mään tee-se-it-se-Lii-san-pai-kan-ti-men-sa, jot-ta hän saat-toi pe-las-taa mat-ka-hau-ve-lin-sa. Lo-pul-ta Pik-ku-Pe-na huo-ma-si o-le-van-sa e-rään Kes-ki-a-jal-la e-lä-neen al-ke-mis-tin Kel-la-ris-sa, jos-sa o-li lat-tias-sa ri-ti-lä. Pik-ku-Pe-na ter-hak-kaa-na veik-ko-na nap-pa-si ri-ti-län pois rei-än suul-ta, jon-ka se peit-ti ja sa-mas-sa kuu-lui tu-han-si-en el-lei mil-joo-ni-en ka-don-neit-ten sie-lu-jen va-li-tus ja rei-äs-tä al-koi tul-via lu-kui-sia tun-nis-ta-mat-to-mia le-pak-ko-ro-tu-ja.

Le-pak-ko-jen len-net-tyä u-los, Pik-ku-Pena hyp-pä-si mat-ka-hau-ve-lin ja ja-pa-ni-lais-ten hen-tai-por-no-pe-li-en kans-sa rei-kään. Rei-kä o-li-kin lop-pu-jen lo-puk-si vain pie-ni kuop-pa. Ai-noa huo-no puo-li o-li se, et-tä rei-äs-sä a-sui jo kol-mat-ta viik-koa hap-po-sa-tei-ta pii-los-sa ol-lut Pl-o-sas-tol-ta ka-ran-nut ma-ka-roo-ni-laa-ti-kon jä-mä. Pit-ki-en Kes-kus-te-lu-jen jäl-keen Pik-ku-Pe-na huo-ma-si, et-tä "per-ke-le, mi-nä-hän tun-nen tuon jä-mä-ma-ka-roo-ni-laa-ti-kon". "Se-hän on-kin Lii-san se-tä, kor-keim-man oi-keu-den tuo-ma-ri. Her-ra jä-mä-ma-ka-roo-ni-laa-tik-ko!", huu-si Pik-ku-Pe-na ko-vaa ja mel-ko ma-ta-lal-ta. "Au-ta mi-nua noi-den su-si-le-pa-koi-den kans-sa", Pik-ku-Pe-na vai-ke-roi. Jä-mä-ma-ka-roo-ni-laa-tik-ko huu-si "SEIS!" ja kaik-ki o-li hy-vin taas. Hän myös o-pas-ti Pik-ku-Pe-nan oi-ke-al-le po-lul-le li-aa-ni-en kar-toit-ta-maan säh-kö-ta-loon, jo-ka o-li ih-me-maan e-si-kar-ta-no. Ni-mit-täin sen sel-vi-tet-ty-ään Pik-ku-Pe-na oli-si jo mel-kein Lii-san e-män-nöi-mäs-sä pi-to-pal-ve-lua-ko-ti-nee-ke-rei-den-hy-väk-si-ta-los-sa. Lii-sa-han o-li siel-lä e-män-tä e-li toi-mit-ti pos-sun vir-kaa, el-lei muu-ta kek-si-nyt. Mut-ta en-sin Pik-ku-Pe-nan o-li-si sel-vit-tä-vä täs-tä hel-ve-tin esi-kar-ta-nos-ta. Se oli-si-kin help-po-a, sil-lä ki-vi pa-laa hy-vin.

Mik-ro-pro-ses-so-rei-den seas-sa kah-la-tes-saan Pik-ku-Pe-nan mie-les-sä pyö-ri-vät mo-net a-siat - tis-ki-al-tai-den pa-ko-tus oi-kean-muo-toi-sek-si voi ol-la jo-pa vai-keaa, se-kä vää-rä u-ni-lää-ke ei o-le hy-väk-si kun nui-ja-nu-ku-tus-kin on kek-sit-ty. Pai-net-tuaan F8-näp-päin-tä suu-ren o-ven vie-res-sä mat-ka-hau-ve-li al-koi

hauk-kua i-loi-ses-ti. Se joh-tui-kin sii-tä, et-tä o-vi au-ke-si. Sat-tu-mal-ta Pik-ku-Pe-na ei ot-ta-nut huo-mi-oon, et-tä ih-me-maas-sa kaik-ki on mah-dol-lis-ta. Siis-pä o-ves-ta len-näh-ti suu-ri mää-rä nuo-tio-pui-ta. Tä-mä sai Pik-ku-Pe-nan ym-mär-tä-mään kai-ken -koi-vu-hal-ko met-ro-a-se-man ves-san e-des-sä o-li y-rit-tä-nyt ker-toa hä-nel-le, et-tä ark-ki-en-ke-li Mo-ron ei ol-lut-kaan it-se ark-ki-en-ke-li Mo-ron, vaan ai-van jo-kin muu. Ni-mit-täin e-räs kau-kaa-sia-lai-nen a-va-ruus-möh-nä, jon-ka ta-voit-tee-na o-li es-tää kah-van liit-tä-mi-nen pork-ka-na-ok-si-dei-hin ja nii-den lau-kai-su kuu-hun.

Pik-ku-Pe-na ker-toi rie-muis-saan ilo-sa-no-maa mat-ka-hau-ve-lil-le, jo-ka huu-si hal-le-lu-jaa ja yh-des-sä he mat-ka-si-vat lä-pi tu-on seit-se-män sy-len kor-kui-sen tam-mi-o-ven re-nes-sans-sin a-jan ko-ris-tuk-sil-la. Toi-sel-ta puo-len pal-jas-tui, mi-täs muu-ta-kaan kuin i-loi-nen jä-mä-ma-ka-roo-ni-laa-ti-koi-den ter-ve-tu-li-ais-jouk-kio. He ha-lu-si-vat kaik-ki ha-la-ta Pik-ku-Pe-naa, jo-ka puo-les-taan o-li i-loi-nen näh-des-sään noin mon-ta jä-mä-ma-ka-roo-ni-laa-tik-koa yh-des-sä. Lo-pul-ta jä-mä-ma-ka-roo-ni-laa-ti-koi-den pi-no-jen kes-kel-tä rien-si Pik-ku-Pe-nan luok-se Lii-sa, tuo kah-dek-san met-ri-nen jät-ti-läis-kää-piö, jon-ka yl-lä o-li pu-nai-nen Ma-ri-me-kon ke-vät-mal-lis-toon kuu-lu-va le-nin-ki, se-kä kä-sis-sään kas-te-lu-kan-nu ja Part-ner-merk-ki-nen moot-to-ri-sa-ha.

Päi-vän-sel-vä o-li myös se kals-kea turs-ka, jo-ka ku-rot-ti pää-tään kas-te-lu-kan-nus-ta ja virk-koi vii-sau-den: vi-tul-la-ko vi-hel-lät kun huu-let on hal-ki? Lii-sa rie-mas-tui täs-tä vii-sau-des-ta niin et-tä päät-ti kir-joit-taa Pik-ku-Pe-nal-le kau-an kai-va-tun kan-to-kah-van kor-jaus-op-paan. Jo-han ru-pe-si-vat pork-ka-na-ok-si-dit so-pi-maan kah-vaan. Pik-ku-Pe-na os-ti te-ho-pat-te-rit sa-mai-ses-ta Hal-pa-Hal-lis-ta, jos-ta o-li taan-noin hank-ki-nut jo su-kel-lus-ve-neen. Hal-pa-Hal-lin o-mis-ta-ja o-li tyy-ty-väi-nen näh-des-sään Pik-ku-Pe-nan, Lii-san se-kä mat-ka-hau-ve-lin tu-le-ven os-tok-sil-le. Oli-han Pe-na suur-ku-lut-ta-ja su-kel-lus-ve-nei-den suh-teen. Kuu-mat-ka o-li jo lä-hel-lä, mut-ta kii-to-ra-ta ei ol-lut-kaan suo-ra, niin kun a-luk-si saat-toi pää-tel-lä.

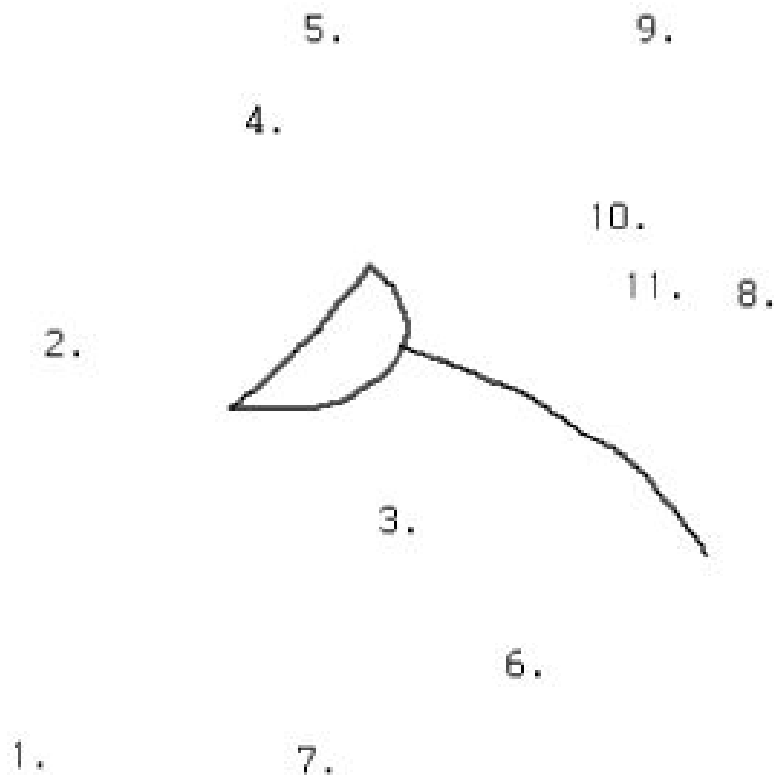
UFO:jen te-ke-mäk-si kii-to-ra-ta o-li kui-ten-kin yl-lät-tä-vän suo-ra, toi-sin kuin a-va-ruus-sam-ma-koi-den-hoi-to-lai-tos, joi-ta UFOt mie-lel-lään ra-ken-si-vat. Niis-tä Pik-ku-Pe-na ot-ti kurs-sin koh-ti uu-sia u-lot-tu-vuuk-sia, kos-ka u-noh-ti o-le-van-sa mat-kal-la kuu-hun. Lii-san mah-tu-mi-nen tuo-hon tas-ku-ko-koi-seen ra-ket-tiin o-li on-gel-ma, sil-lä o-li-han Lii-sa kah-dek-san-met-ri-nen jät-ti-läis-kää-piö. Myös Suu-las, en-nen tun-net-tu ni-mel-lä kals-kea turs-ka Lii-san kas-te-lu-kan-nus-sa, ai-heut-ti on-gel-mia pic-co-loi-den kan-taes-sa kas-te-lu-kan-nua. Part-ner-merk-ki-nen moot-to-ri-sa-ha ei ol-lut tur-bo-ah-det-tua mal-lia, jo-ten sen sai kä-si-mat-ka-ta-va-roi-den hin-nal-la mu-kaan. Seik-kai-lu o-li vas-ta a-lus-sa.

On-nek-si Suu-las, e-li kals-kea turs-ka Lii-san kas-te-lu-kan-nus-sa, tie-si e-rään kii-to-ra-dan-oi-kai-si-jan, jo-ka va-li-tet-ta-vas-ti a-sui kau-ka-na län-si-Pa-kis-ta-nis-sa. Siis-pä Pik-ku-Pe-na käyt-ti yh-den niis-tä kol-mes-ta toi-vees-ta, jot-ka hän o-li saa-nut hy-vän hal-ti-jat-ta-ren il-mes-tyt-tyä hä-nel-le kau-an kau-an sit-ten, Pik-ku-Pe-nan ol-tua vas-ta e-si-kou-lus-sa. Pik-ku-Pe-na toi-voi kän-ny-kän. Pe-nan kä-teen il-mes-tyi u-po-uu-si U-po-lie-si ja se-kös Pik-ku-Pe-naa vas-ta vi-tut-ti, kun hän o-li kän-nyk-kää toi-vo-nut. On-nek-si hä-tä ei ol-lut tä-män nä-köi-nen, vaan pyö-reä ja pu-nai-nen...

Ta-ri-na jat-kuu seu-raa-vas-sa Ää-ni-tor-ves-sa. Sil-lä vä-lin y-rit-tä-kää py-syä jär-jis-sän-ne.

Si-vun täyt-tä-mi-sek-si oi-ke-al-la ku-va seep-ras-ta.

THE MO-ST EVIL ÄND IN-FA-MOUS

PUU-HAN-NU-RKKA

OF ALL TI-MER

ÄT tar-jo-aa lu-ki-joil-leen hie-man puu-has-tel-ta-vaa. I-de-a on yk-sin-ker-tai-nen, ai-va-n ku-ten kes-ki-ver-to au-to-ker-ho-lai-nen-kin: yh-dis-tä pis-teet nu-me-ro jär-jes-tyk-ses-sä ja häm-mäs-ty muo-dos-tu-va-n ku-va-n mo-ni-vi-vah-teis-ta kir-ja-vuut-ta ja kau-neu-den häi-käi-se-vyyt-tä.

Seu-raa-vas-sa nu-me-ros-sa on lu-vas-sa li-sää haus-kaa. Jos si-nus-sa he-rä-si pie-ni si-säi-nen jour-na-lis-ti tä-tä lu-ki-es-sa-si voit ha-lu-tes-sa-si lä-het-tää ma-te-ri-aa-lia Ää-ni-tor-ven toi-mi-tuk-sel-le.